

tes, det var i orden, at restauranterne ikke lavede den ventilation, som de faktisk skal gøre.

Det vil jeg godt lige høre om endnu en gang, for jeg synes altså, at der er nogle, der har et problem her, når der gives et påbud, og det påbud ikke følges.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvis jeg har skabt det indtryk, så har jeg i hvert fald udtrykt mig med – nogle vil måske sige vanlig – upræcision. Jeg har i hvert fald udtrykt mig upræcist, for det var ikke det, jeg ville med det. Selvfølgelig skal landets arbejdsgivere overholde landets love i et og alt, det siger sig selv.

Der, hvor jeg trak spørgsmålet om ventilation frem, var nærmest som en replik til fru Tove Videbæk i diskussionen om, hvorfor man ikke tager et større skridt her. Der forsøgte jeg at gøre den indrømmelse til fru Tove Videbæk, at jeg sådan set er principielt enig i, at vi i denne debat om rygeregulering relativt hurtigt skal kende vores slutmål.

Det er også derfor, jeg siger, at nu tager vi en debat i 2005, en veloplyst, reguleret debat med deadline 2005, for vi skal ikke ud i sådan en anden åluserestrategi, hvor vi tager et skridt, et skridt, et skridt med de forpligtelser, eventuelt også finansieringsmæssigt, det giver dansk erhvervsliv, hvis vi allerede på forkant kan se, at det alligevel ender et andet sted. Så er det da bedre at sætte god tid af til en offentlig debat og så tage temperaturen på den danske befolkning. Rækker den til den irske meget restriktive politik eller f.eks. til den engelske politik, som er noget mere liberal end den irske.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Nu nævnte fru Birthe Skaarup igen det med de ansatte. Er ministeren ikke enig i, at det her forslag om skiltning ikke vil have de store konsekvenser for de ansatte, ud over at man selvfølgelig skal diskutere en rygepolitik. Men bliver der et sted, hvor man kan ryge, så skal de ansatte jo færdes der.

Når jeg er lidt bekymret for det, også i lyset af diskussionen om Arbejdstilsynet, så er det, fordi erfaringen fra Norge jo netop var, at først gik myndigheden ud og påbød ventilationsanlæg, og siden blev rygning forbudt. På det tidspunkt havde man investeret millioner af kroner i at lave sådan nogle anlæg, og så var det hele

spildt. Altså, er der ikke en problemstilling der, som er relevant?

Kl. 19.20

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg håber da bestemt, at det her får stor betydning for de ansatte, for jeg har da en klar forventning om, at de restauratører, der har meldt sig i den offentlige debat og har sagt, at de ønsker at tage et ansvar på vegne af deres ansatte, i øvrigt er enige i, at der bør være rygeforbud i restaurationslivet. Vi kan i øvrigt se, at de steder, hvor man har gjort det i udlandet, har man en omsætningsmæssig fremgang.

Jeg har da en klar forventning om, at de her restauratører den 1. februar sørger for at mærke deres restaurant som et sted, der ikke kan ryges i, således at der skabes valgfrihed ikke kun for restaurationsklientellet, altså for kunderne, der kan vælge mellem restauranter, hvor man ikke må ryge, restauranter, hvor man ikke skal ryge, men hvor man kan ryge, og restauranter, hvor der kan ryges eller ikke ryges i separate zoner, men i virkeligheden også for de ansatte, fordi der altså kommer en vifte af restauratører, som melder sig i den røgfri sags tjeneste.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Er problemstillingen ikke bl.a., at hvis det var så enkelt, at både arbejdstager og arbejdsgiver var enige som Horesta og de ansattes fagforeninger, så kunne man sige, at så kunne de bare ordne det selv, og så kunne de skilte komme om, at der ikke ryges her.

Men problemstillingen er vel, at der både er uorganiserede virksomheder, og at der også er virksomheder inden for branchen, som ikke ønsker det, som den anden faglige organisation pegede på, og at man netop har efterspurgt lovgivning, fordi man ikke kan ordne det selv. Er ministeren ikke enig i det synspunkt?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, jeg er ikke enig i, at man ikke kan nå flere resultater ad frivillighedens vej. Det er jeg bestemt ikke enig i, for det er sådan set den metode, vi har fulgt indtil dato med overmåde gode resultater, hvilket fru Lene Garsdal selv kan gøre